

taget den som en uvenskabelig Handling fra Danmarks Side og som ikke overensstemmende med Aanden i de Handels-traktater, vi have afsluttet med Frankrig. Naar jeg siger, at den ærede Minister selv har haft en Fornemmelse af, hvorledes det nævnte Skridt kunde blive optaget, behøver jeg kun at henvise til de Bemærkninger, hvormed den ærede Minister ledsagede dette Lovforslag, den Gang det kom frem. Han udtalte deri, at man vilde støde Udlandet, at dette vilde se skævt til os, hvis vi forhøjede Vintolden, endvidere, at det vilde føre til Remonstration fra Udlandets Side, hvis man gjorde det, og derfor ønskede han som *Supplement* til den Vintold, vi havde, at foreslaa denne Stempelskat paa Vin. Han mente, at dette Supplement ikke vilde faa den nævnte Virkning, som en direkte Forhøjelse af Vintolden vilde medføre. Ja, jeg tror nu, at man almindelig vil være af den Mening, at naar Virkningen for det paagældende vinekspor-terende Land bliver den samme, enten man vælger dette Supplement til Vintolden eller en direkte Forhøjelse af denne, laa der ikke noget til Grund for Ministerens Antagelse om, at man vilde opfatte det anderledes. Faktum er, at navnlig efter den Vejledning, som selve Bemærkningerne til Lovforslaget give, den franske Regering har opfattet det ganske som en Forhøjelse af selve Vintolden. Naturligvis erkender Frankrig, at vi overfor det have Lov til at gøre med Hensyn til vor Toldlov, hvad vi ville, men det forlanger ogsaa, at vi skulle indrømme, at det overfor os kan gøre, hvad det vil, og saa har det da gjort dette, at den franske Regering har besluttet, at danske Papirer indtil videre ikke maa være Genstand for Køb og Salg paa Pariserbørsen. Jeg tillod mig, den Gang den højtærede Minister *anden* Gang kom i Landstinget med dette Lovforslag — om hvilket han vidste, at der ikke var nogen som helst Udsigt til dets Gennemførelse —, at udtale, at det forekom mig; at Lovforslaget havde gjort tilstrækkelig Fortræd, og spurgte, om der ikke skulde have kunnet findes en Udvej til at undgaa at forelægge det paa ny. Men vi skulde have det, og det kom altsaa til at gøre Fortræd endnu en Gang, og dette finder jeg uklogt. Foruden at vi ikke for Tiden have det vante Afsætningssted for vore Værdipapirer, som vi ønske at afsætte i Udlandet — og for hvis Skyld vi jo have oprettet en ganske særlig Statshypotekbank —, ere Snese af Millioners Privatkredit af Frankrig blevne opsagte

vore Banker og Bankiers og Forretningsfolk, altsammen som Følge af den opstaaede Misstemning.

I Modsætning dertil skal jeg nævne, at den højtærede Finansminister i Slutningen af forrige Aar har indledet Forhandlinger med det tyske Rige om en Toldtraktat. Jeg maa nu for mit Vedkommende sige, at jeg har ikke kunnet tænke mig, at den Toldlov, som den højtærede Minister har forelagt, eller overhovedet den danske Toldlovgivning egner sig til Grundlag for Afslutningen af en Handelstraktat. Vor nugældende Toldlov er kommen til Stede under Frihandelens Tegn, bærer umiskendelige Tegn af sin Oprindelse i den næsten ubegrænsede Frihandels Tid. Hvad der findes af Beskyttelse i den, er jo saa lidt og kom den Gang ind særlig under Hensyn til Forholdene i Holsten og den Industri, der fandtes der, og det agtes nu yderligere beklippet ved det Forslag, som er forelagt i dette Ting efter at være blevet vedtaget i det andet Ting. Med en paa en stor Toldbeskyttelse grundet, fra en stærkt protektionistisk Stat udgaaet, Toldlov kan man tænke sig, at der kan være Mulighed for at afslutte en fordelagtig Handelsoverenskomst med en fremmed Stat; men Tysklands Import til Danmark er allerede nu saa stor og foregaar under for Tyskland saa gunstige Vilkaar, at jeg oprigtig talt ikke kan se, hvilken Fordel der skulde være ved at søge en Toldtraktat med Tyskland. Den højtærede Minister har derom sagt, at vi have ikke nogen Handelstraktat med Tyskland; vi have en med Preussen — og vi have ogsaa en med Mecklenburg —, men ingen med det tyske Rige. Imidlertid have vi dog levet paa Traktaten med Preussen, fra det tyske Rige blev oprettet, og jeg har ikke hørt, at Tyskland har vægret sig ved at anerkende, at den Traktat, vi have med Preussen, er lige saa god, som om den var afsluttet med det tyske Rige — det gør endogsaa gældende overfor andre Stater, hvor det ligger i dets egen Interesse, at Traktaterne med Preussen gælde for Tyskland som Helhed. Men dersom det nu alligevel ikke skulde være Tilfældet, saa maa dog Traktaten med Preussen, som tilsikrer os en Mestbegunstigelsesret i alle Henseender, give os fuld handelspolitisk Adgang til alle de tyske Havne, hvortil vi overhovedet have nogen Mulighed for at udføre Varer, og derved komme vi jo ind paa tysk Toldomraade. Jeg kan derfor heller ikke se, at vi have nogen Fornødenhed for at faa en Traktat med det tyske